

ikke beskattede Eiendomme, der ikke kunne rammes gennem Beskatning paa Besdriften;

at Skattepligten til Kommunen bliver knyttet til et kortere Ophold, end nu er Tilfældet, og

at juridiske Personer kunne inddrages under Paaligningen af den personlige Kommuneskat.

Vi maa derfor udtale den Forventning, at Regjeringen vil gjøre ogsaa den af os fremsatte Tanke til Gjenstand for sin Prøvelse ved Udarbejdelsen af Lovforslag om Kommunernes Beskatning.

Udvalgets Flertal tilføjer efterstaaende Bemærkninger angaaende de enkelte fremsatte Ændringsforslag:

Til § 2.

Naar Lovforslaget bestemmer Formuens Deltagelse i Skatten til $\frac{1}{10}$ pCt. for hver 1 pCt. af Indtægtskatten, er denne Andel vistnok lille i Sammenligning med de nu mange Steder gjældende Regler. Fremdeles maa det antages, at denne Formueskat vil ramme forholdsvis forskjelligt paa Land og i By, idet Indtægterne i Byerne antages at udgjøre en betydelig højere Procent i Forhold til Formuen end paa Landet. Der har derfor været reist Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigere at lade en bestemt Brøddel af Skattebeløbet overalt hvile paa Formuen, saaledes som f. Ex. de nye norske Skattelove paalægge Formuen overalt at udrede $\frac{1}{3}$ af hele Skatten, hvorved den Formue, der yder en større Indtægt, ogsaa kommer til at svare Skat efter en højere Procent.

Da det imidlertid er i Overensstemmelse med Lovforslagets rigtige Grundsetning intet

Hensyn at tage til Formuens større eller mindre Produktivitet, da endvidere forskjellige lokale Forhold kunne tale imod den antydede Forandring, og da det endelig maa erkjendes for rigtigt at lade den ny direkte Formuesbeskatning begynde med saa lille et Skridt som muligt, indtil der i de Kommuner, hvor Formuen overhovedet er et nyt Skatteobjekt, er opnaaet større Fortrolighed dermed, saa har man ikke anset det for tilstrækkelig begrundet nu at fremsætte andet Forslag.

For at lette Overstueligheden af Lovforslagets System har man foretrukket at definere Begrebet „Skatteværdier“ saaledes, at det udgjør Summen af de oprindelige Formues- og Indtægtsansættelser.

Til § 3.

Da Udtrykket „fast Ophold“ neppe i alle Tilfælde kan udelukke Misforstaaelse, har man anset det for rigtigt at udstrække det skattefrie Opholds Varighed fra 1 til 2 Maaneder. Det bør dog udtrykkelig bemærkes, at Lovforslaget forudsætter, at den der har midlertidigt skattefrit Ophold i anden Kommune, er pligtig at betale Skat ogsaa for den Tid, han saaledes er fraværende, til sin Hjemstedskommune. Et Ændringsforslag desangaaende tilsigter at forhindre Tvivl herom.

Udvalget er enedes om at indskrænke Embeds- og Bestillingsmænds Skattepligt efter § 3 b paa den i Ændringsforslag Nr. 5 angivne Maade.

Til § 4.

Udvalget har erkjendt, at det overfor mange Arter af Formue vil være forbundet med væsentlige Vanskeligheder paa disse at bringe den mellemkommunale Beskatning til Anvendelse og foreslaar derfor, at al Formue alene beskattes af og til Opholdskommunen. For imidlertid at hede Næringskommunen Erstatning for det derved fremkommende Indtægtstab, foreslaas tillige at lade denne Kommune fuldt ud beskatte den Skatteindtægt, der hidrører fra Kommunen, et Forslag, der ogsaa hyderligere støttes ved Ønsket om at simplificere de ny Beskatningsregler